

FINANCIAL TIMES

Γιατί η Ελλάδα δεν έχει τίποτα να χάσει από ένα «όχι» στους δανειστές

Ο αρθρογράφος ξεκινά από το δεδομένο πως ο Έλληνας πρωθυπουργός δεν έχει να αντιμετωπίσει εκλογές μέχρι τον Ιανουάριο του 2019, άρα, όποια πορεία και αν διαλέξει τώρα, θα αποδώσει καρπούς μέσα σε τρία χρόνια. Η αποδέχεται την τελική προσφορά των πιστωτών ί αποχωρεί από τη ζώνη του ευρώ. Εάν αποδεχεται την προσφορά, θα πρέπει να συμφωνήσει σε μια δημοσιονομική προσαρμογή 1,7% του ΑΕΠ σε διάσπορα 6 μηνών.

Ο Wolfgang Münchau υποστηρίζει πως αν ο Αλέξης Τσίπρας συμφωνήσει σε κάτι τέτοιο, θα υπάρχει πλήγμα του επιπέδου του ΑΕΠ της χ' ωρας της τάξης του 12,6% σε διάσπορα τεσσάρων ετών. Ο λόγος του ελληνικού χρέους προς το ΑΕΠ θα αρχίσει να προσεγγίζει το 200%.

“Το συμπέρασμά μου είναι πως η αποδοχή των προγραμμάτων της τρόικα σημαίνει διπλή αυτοκτονία – για την ελληνική οικονομία και την πολιτική σταδιοδρομία του Έλληνα πρωθυπουργού” γράφει χαρακτηριστικά.

Κατόπιν, εξετάζει το αντίθετο σενάριο της εξόδου της Ελλάδας από το ευρώ και εξηγεί πως ότι αυτό θα είχε καλύτερο αποτέλεσμα για τρεις λόγους:

“Το πιο σημαντικό αποτέλεσμα θα ήταν ότι η Ελλάδα θα μπορούσε να ξεφορτωθεί τις τρελές δημοσιονομικές προσαρμογές. Η Ελλάδα θα έπρεπε ακόμη να «τρέξει» ένα μικρό πρωτογενές πλεόνασμα, που μπορεί να απαιτούσε μια εφάπαξ προσαρμογή αλλά μόνο αυτό. Η Ελλάδα θα κάρυττε πτώχευση σε όλους τους επίσημους πιστωτές της – το Διεθνές Νομιματικό Ταμείο, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας,

καθώς και για τα διμερή δάνεια από τους Ευρωπαίους πιστωτές της. Άλλα θα εξυπρετούσε όλα τα δάνεια του ιδιωτικού τομέα με το στρατηγικό σύστημα να ανακτήσει την πρόσβαση στις αγορές λίγα χρόνια αργότερα.

Ο δεύτερος λόγος είναι η μείωση του ρίσκου. Μετά το Grexit, κανείς δεν θα φοβάται τον κίνδυνο μετατροπή νομίσματος. Και η πιθανότητα μιας χρεοκοπίας θα ήταν πολύ μειωμένη, καθώς η Ελλάδα θα είχε ήδη κηρύξει στάση πληρωμών στους επίσημους πιστωτές της και θα ήταν πολύ πρόθυμη να ξανακερδίσει την εμπιστοσύνη μεταξύ των ιδιωτών επενδυτών.

Ο τρίτος λόγος είναι ο αντίκτυπος στην θέση της οικονομίας της στο εξωτερικό. Σε αντίθεση με τις μικρές οικονομίες της Βόρειας Ευρώπης, η Ελλάδα είναι μια σημαντικά κλειστή οικονομία. Περίπου τα 3/4 του ΑΕΠ της είναι εγχώριο. Από το υπόλοιπο που δεν είναι εγχώριο, τα περισσότερα προέρχονται από τον τουρισμό, κλάδος ο οποίος θα επωφεληθεί από την υπούμπων. Η συνολική επίδραση της υπούμπων δεν θα ήταν τόσο ισχυρή όσο θα ήταν για μια ανοικτή οικονομία, όπως η Ιρλαν-

δία, αλλά θα ήταν επωφελής, ωστόσο. Από τις τρεις επιπτώσεις, η πρώτη είναι η πιο σημαντική βραχυπρόθεσμα, ενώ π δεύτερη και π τρίτη θα κυριαρχήσουν μακροπρόθεσμα”

Ο αρθρογράφος δεν παραβλέπει να αναφερθεί και στις παγίδες ενός Grexit, οι οποίες θα είναι ως επί το πλείστον βραχυπρόθεσμες. “Μια ξαφνική εισαγωγή νέου νομίσματος θα ήταν χαοτική. Η κυβέρνηση ίων αναγκαστεί να επιβάλει ελέγχους στην κίνηση κεφαλαίων (capital controls) και να κλείσουν τα ούνορα. Αυτές οι απώλειες του πρώτου έτους, θα είναι σημαντικές, αλλά όταν το χάος υποχωρήσει η οικονομία θα ανακάμψει γρήγορα”. Συγκρίνοντας τα δύο σενάρια, γράφει: “θυμάμαι τη ρίση του Σερ Ουίνστον Τόωρτσιλ ότι η μέθη, σε αντίθεση με την ασχήμια, είναι μια κατάσταση που υποχωρεί. Το πρώτο σενάριο είναι απλά άσχημο, και θα παραμείνει πάντα έτοι. Το δεύτερο, σου δίνει ένα hangover, αλλά ακολουθεί η υπνοφαλιότητα. Επομένως, εάν αυτό ήταν η επιλογή, οι Έλληνες θα είχαν ένα λογικό λόγο να προτιμούν το Grexit. Αυτό, ωστόσο, δεν είναι η επιλογή που πρέ-

πει να ληφθεί αυτή την εβδομάδα. Η επιλογή είναι μεταξύ της αποδοχής ή απόρριψης προσφοράς των πιστωτών. Το Grexit είναι πιθανό, αλλά όχι βέβαιο. Αν ο κ. Τσίπρας απορρίψει την προσφορά και χάσει την τελευταία προθεσμία – το Eurogroup της 18ης Ιουνίου – θα καταλήξει να αθετήσει την πληρωμή του χρέους τον Ιούλιο και τον Αύγουστο. Μέχρι αυτό το σημείο η Ελλάδα θα παραμένει στην Ευρωζώνη και θα αναγκαζόταν να αποχωρήσει μόνο αν η ΕΚΤ θα μείωνε τη ροή της ρευστότητας στις ελληνικές τράπεζες κάτω από το ανεκτό όριο. Αυτό μπορεί να συμβεί, αλλά δεν είναι δεδομένο”.

Τέλος, ο Wolfgang Münchau, εξηγεί πως εάν η Ελλάδα επρόκειτο να χρεοκοπήσει έναντι όλων των πιστωτών της, μόνο η Γαλλία και η Γερμανία θα χάσουν περίπου 160 δισ. ευρώ. Η Αγγκελα Μέρκελ και ο Φρανσουά Ολάντ θα μείνουν στην ιστορία ως οι μεγαλύτεροι “losers”.

Συνεπώς, μπορεί οι πιστωτές να απορρίψουν κάθε συζήτηση οχετικά με την ελάφρυνση του χρέους τώρα, αλλά αυτό μπορεί να αλλάξει εάν η Ελλάδα μπει σε διαδικασία χρεωκοπίας.

“Αν διαπραγματευτούν, όλοι θα ωφεληθούν. Η Ελλάδα θα παραμείνει στην Ευρωζώνη, εφόσον η δημοσιονομική προσαρμογή εξυπρετεί ένα χαμηλότερο βάρος του χρέους το οποίο θα ήταν πιο ανεκτό. Οι πιστωτές θα είναι σε θέση να καλύψουν μερικές από τις διαφορετικές σίγουρες απώλειες. Η βασική ιδέα είναι ότι η Ελλάδα δεν έχει στην πραγματικότητα τίποτε να χάσει, απορρίπτοντας την προσφορά αυτής της εβδομάδας”, καταλήγει ο Münchau.

Ο ‘Θησαυρός’ της ελληνικής παροικίας

Ένα βιβλίο για όλη την οικογένεια

Για να αποκτήσετε το δικό σας «Παροικιακό Θησαυρό» επικοινωνήστε με την Άννα Αρσένη 0411 240 958 ή το Γιώργο Χιώτη 0413 213 377

